

Сонячні промінчики дитячої поезії

Поетичне слово
Ярмолинецьких первоцвітів

ББК 84 (4 УКР – 4 ХМЕ) 6
С 62

Сонячні промінчики дитячої поезії: поетичне слово Ярмолинецьких первоцвітів / Упоряд. Трачук Є.Ф. – Ярмолинці, 2010. – 35 с.

До збірки увійшли кращі поетичні твори поетів – початківців Ярмолинеччини, членів клубу «Первоцвіт», що діє при районній бібліотеці для дітей. Збірка представлена на обласний конкурс юних дарувань «Кобзарики». У поезіях звучать поетичні рядочки про Кобзаря, рідний край.

Видання розраховане на шанувальників українського слова, його красу і силу.

Укладач: Трачук Є. Ф.

Комп'ютерний набір: Посвистак А. Б., Гриб Л. М.

Відповідальна за випуск: Гриб М. А.

Барвистий світ дитячої поезії

Шановні друзі, шанувальники українського слова, Ви тримаєте в руках збілочку поезій юних поетів-початківців Ярмолинеччини, членів клубу «Первоцвіт», що вже багато років діє при районній бібліотеці для дітей.

Кожне засідання клубу – це відкриття все нових і нових талантів нашого краю. Такі зустрічі з поезією наповнюють юні серця теплом, щирістю, відвертістю, красою, любов'ю до рідного слова, до рідної української мови. Їх перші віршики беруть за душу своєю свіжістю, чистим баченням світу, щирістю і мелодійністю. Такі засідання розвивають вміння спілкуватися, дискутувати, усвідомлювати свою причетність до подій сучасного життя, розкривають внутрішній світ дитини її любов до українського літературного слова, до творчої спадщини безсмертного Слова Кобзаря.

славетних людей.

Зустрічі з поетами-земляками, а ще прочитані вірші ними особисто, надихають юних початківців розкрити свою уяву, зачаруватись дивами природи, виразити свої щирі почуття любові до рідної української мови, рідного краю, до України та її

Є. Трачук керівник клубу «Первоцвіт»

Беляєва Алла

учениця 4-го гімназійного класу Ярмолинецького НВК

У кожної людини є своя батьківщина

Моя маленька батьківщина –
Це я сама, моя родина,
Моя домівка і дорога.
Це все дано мені від Бога

І та стежина край села...
По ній я бігала мала,
По ній до школи перший раз
Я крокувала в перший клас

Люблю батьків своїх, бабусю.
Люблю я братика, дідуся.
Все найдорожче для людини –
Це й є маленька батьківщина.

Тарасу Шевченку

Читаю «Кобзар», а на очах сльоза,
І де брались такі щиросердечні слова
У тебе, Тарасе? Ти ж був молодим,
А пророча думка вільно звучала у Слові стрімкім.

І линула в Україну з далеких світів
Все, що заповів у мудрім слові своїм,
В «Кобзарі» всі читають й донині,
Живе в кожному серці Шевченко в Україні.

Твої слова будуть жити вічно у кожній родині,
В наших серцях, по всій Україні.
Твоє безсмертне слово, правда палка
В серцях юних проростає, мов трава весняна.

У вінок «Кобзаря» ми вплітаєм майбутнє...
Продовжимо палку думку, спадщину могутню,
І схиляєм голову за правду титана,
Тобі наша любов і безмежна шана.

Белінська Маріна

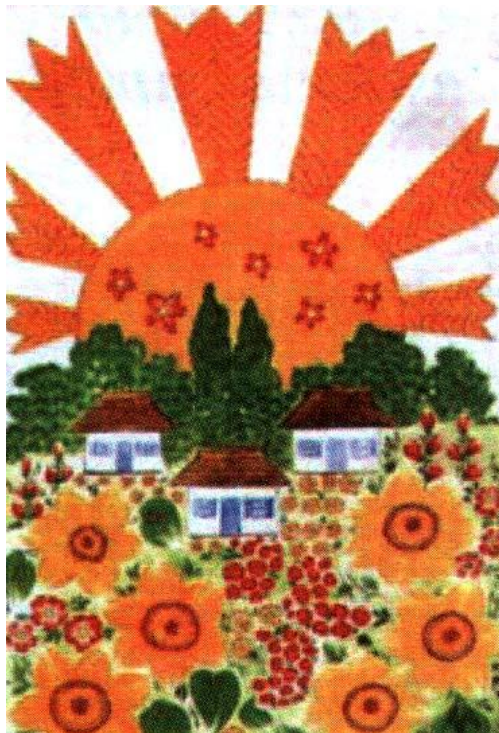
учениця 7-го класу Соколівської ЗОШ І-ІІІ ступенів

Мій рідний край

Мій рідний край,
Це річка, гай та пишний сад,
Красивий парк та водоспад,
Шевченків край прекрасний,
Багатий, щедрий, ясний.

Тут люди дуже гарні
Дбайливі і поважні,
Завзяті й працьовиті,
Мудрі і талановиті.

Ми всі у Соколівці живемо,
На оспіваній Шевченком землі ростемо.
Свій край ми любимо, про нього дбаємо
Його історію вивчаємо

Гапчук Анастасія

учениця 9-го класу Антоновецької ЗОШ

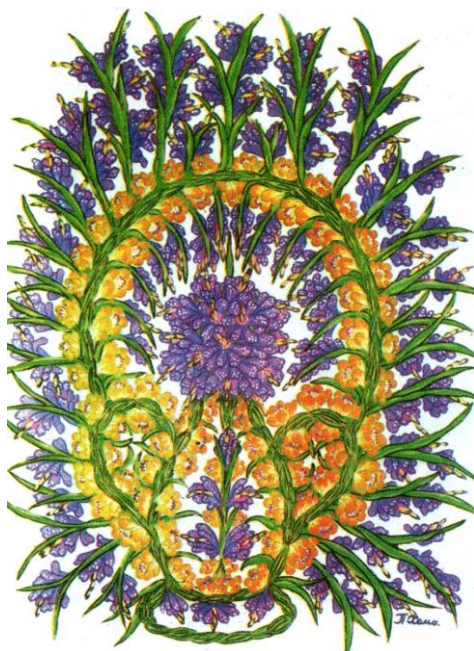
Шануймо рідну мову українську

Ми народилися на Україні
В прекраснім краї, милім, дорогім
Ліси зелені й ріки сині, тепло дарують людям всім

Тут кожна квітка в серце лине
В душі пробуджує весну.
Шануйте люди українську мову ніжну, чарівну.

Шануйте люди рідну мову українську
Що в нас зростає, в'ється і цвіте
Шануйте батька й матір рідну
Шануйте рідне Шевченкове Слово золоте.

Бо Україна – це Вітчизна
Бабусь і наших прадідів дідів
Шануймо ж ми її – вона єдина.
Рятуймо ж ми завжди від ворогів.

Дзисько Юлія

учениця 9-Б класу Ярмолинецької ЗОШ №2

Як я бачу Україну в майбутньому

Над Україною засяє сонце,
І зацвіте калина у саду
Блакитне небо над озерцем,
Пробудить молоду вербу.
Лунає пісня душі рідна,
Мелодія така привітна,
Лелека кличе в далечінь
Перелетів степи, Карпати.
Там, де його давно вже ждуть,
Де чутно оповідки мати,
Де рушничок веде у путь.
Де лине Тарасове Слово,
Таке чарівне і казкове:
«Садок вишневий коло хати,
Хрущі над вишнями гудуть»

Рідна мова

Як почала рідна ненька
Сина колихати,
Намовляла немовлятко
Мову прославляти.
Рідну мову, як джерельце,
Чисту і прозору
Наче місяць, наче зорі,
Світлу і казкову.
І просила за синочка
У Божої мати,
Щоби та допомагала
Мову прославляти.

Живи́ло Вікторі́я

учениця 7-го гімназійного класу Ярмолинецького НВК

Тарас Шевченко

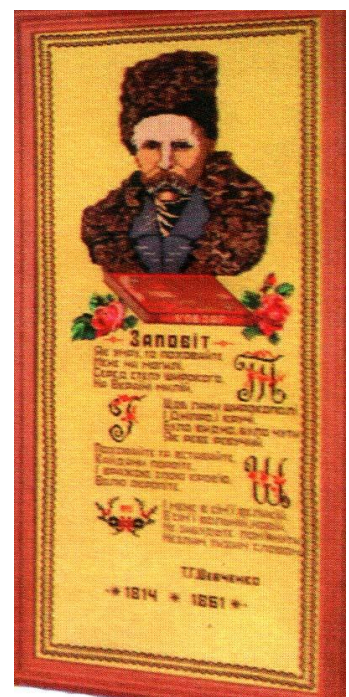
Великий творець
Він син України,
Дійшов до сердець
Своїм творінням,

Він дав нам Кобзар
Зігрітий любов'ю,
Приніс в Україну
Слово нам нове.

Світ світлих поезій
Картини і барви
Все це є прекрасним
У спадку держави.

Він був патріотом
Своєї країни
Любив до нестями
Свою Україну.

І нам би хоч трішки
Такої моралі,
Жили б ми прекрасно
У нашій державі

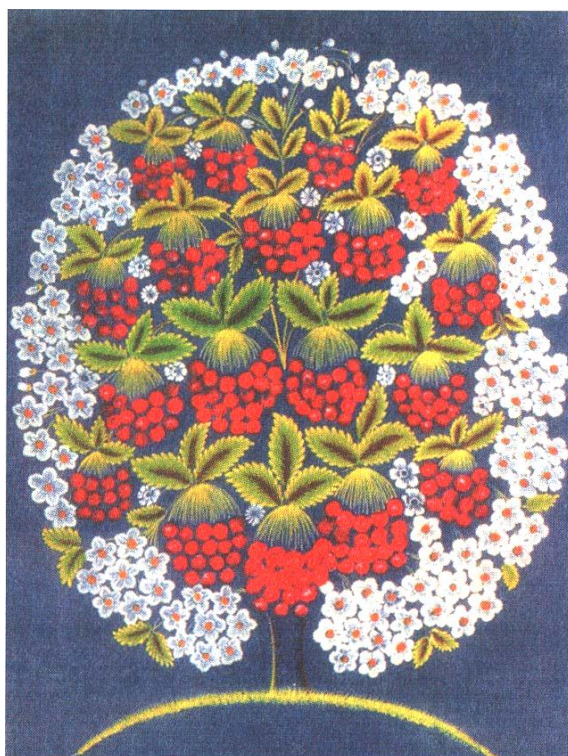

Мій край

Я знаю: є різні на світі країни
Та доля моя – це моя Україна!
Тут праця невтомна, веселе дозвілля,
Тут люди хороші – це моє Поділля!
Маленьке містечко – держави частинка,
Ярмолинці рідні, як диво-перлинка.

Я тут народилась і тут я зростаю,
Милуюсь, пишаюсь тобою, мій краю!
Я дуже щаслива, ріднею багата,
Бо маю матусю, і братика, й татка,
Знайому стежину від дому до школи,
Учителя й друзів, та квітів довкола...

Хай радує сонцем погожая днина!
Весела та дружна у мене родина!
І де б я не була, та долю я маю
Любити я буду тебе, рідний краю.

Міщинська Анастасія

учениця 5-го гімназійного класу Ярмолинецького НВК

Шевченко серед нас

Весна прийшла, все ожило
Птахи заспівують дзвінких пісень
Дев'яте березня прийшло
Тараса Шевченка ювілейний день

Щорічно в цю весняну пору
Народження його святкуєм у цей час
Тарас із нами, він тут, поруч,
Його слова звучать у нас

Він з нами у віршах живе,
Від його Слова сила йде,
Шевченко тут, він тут я знаю
Тому й сама вірші складаю

Через віки ми чуєм в віршах його муки
Вслухаємось у пісень голоси
Безсмертні, вільні слова звуки
Ми пронесемо через роки і віки

Леньо Сергій

учень 5-го гімназійного класу Ярмолинецького НВК

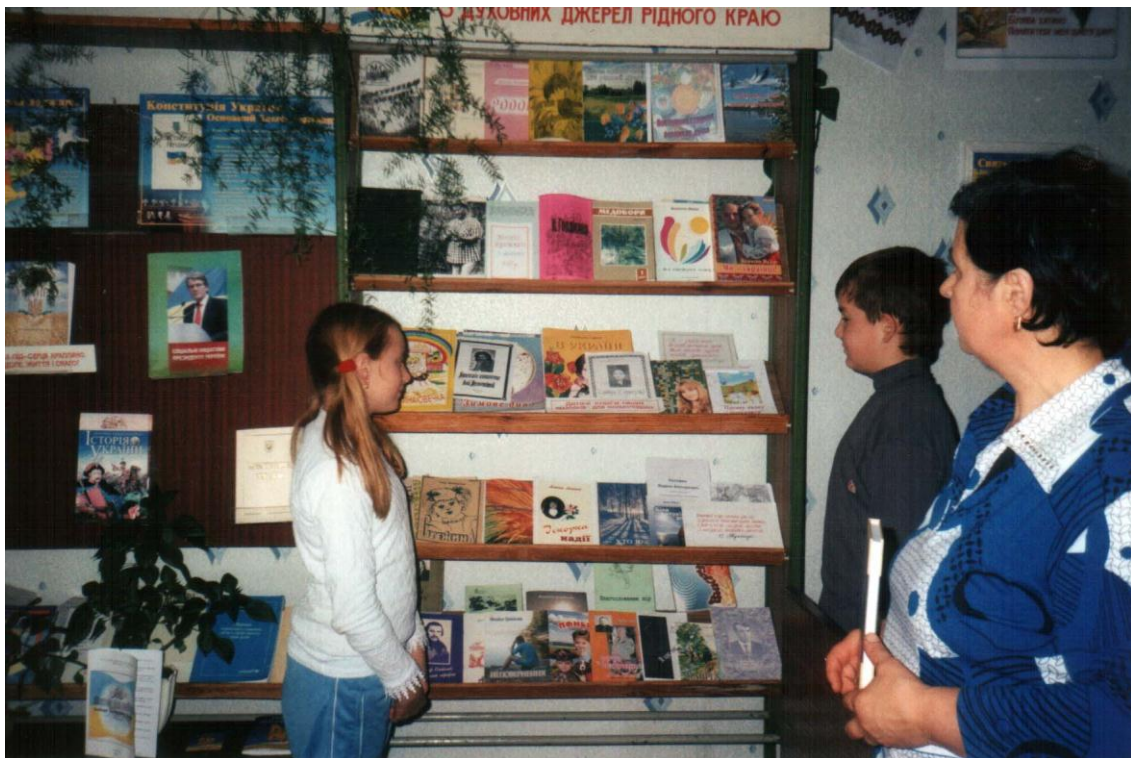
Край Кобзаря

Широкі простори, ліси і поля –
Усе це є рідна для мене земля.
Співочі струмочки і бистрії ріки...
Свій край буду я пам'ятати навіки.
Грайливеє сонце і синєє небо –
І більше нічого для щастя не треба.
Це моя країна, це моя земля,
Це край моїх пращурів, і Кобзаря.

Тут перші свої я кроки робив,
Зростав і навчався й народ свій любив.
Тут перші свої я вірші писав.
На це мене рідний край надихав.
І як наближався до вечора день,
Матуся навчала народних пісень.
І тато, як тільки сходила зоря,
З полицки мені діставав «Кобзаря».

Ще бувши маленьким, не вмівши читати,
Я знав про Тараса усе, що міг знати.
По те, що у Моринцях він народився,
А потім в Кирилівці він поселився.
Що він козачком в Енгельгардта служив,
І як той не слухавсь, то пан його бив.
Майстерно змальовував панські картини,
Хоча із кріпацької був він родини.

Побачивши це, сам пан Енгельгардт
Відправив його в Петербург, в Літній сад.
В Ширяєва вчився картини писати,
Вірші там писав про свій дім, і про мати,
Про зболену душу народу свого,
І біль, що наповнював серце його.
І про Україну, і про Батьківщину.
Й про бідну свою сестру Катерину...

Сорокіна Мар'яна

учениця 9-го класу Соколівської ЗОШ

Пам'ять про Шевченка

Яким же мудрим
Був малий Тарас,
Допитливим, малим
І неслухняним
І ще в дитинстві
Панам вівці пас
Писав про рабство в Україні.
Він мріяв бути малярем колись,
Він мріяв малювати... бути вільним
Він мріяв, що колись усі раби
З неволі вийдуть – будуть вільні
Та нездійснена мрія Тараса
Бо молодим ще чоловіком
Тарас помер...
Нема його із нами
Лишилась пам'ять лиш одна
Велика книга Кобзаря.
Тарас прославився віршами і піснями
В серцях і пам'яті
Тарас Шевченко живе завжди разом з нами.

Сторожук Ірина

учениця 9-го класу Правдівської ЗОШ

Мова

Кохайте солов'їну мову,
Несіть її в далекії світи.
І ти, як будеш мати змогу,
Неси її за обрії святі.

Без мови нації нема, нема народу,
Шевченка мова – мова Кобзаря свята для нас,
Що всіх єднає і дає свободу
У цей важкий і швидкоплинний час.

Бо мова - це не золото, не діаманти,
Це цвіт калини, це спів солов'я.
Це сміх гучний маленької дитини,
Це милозвучний клекіт журавля.

Шад Джаміла

учениця 4-го гімназійного класу Ярмолинецького НВК

Я навчаюсь у Шевченка

Я пам'ятаю день святковий,
Коли до школи перший раз
Мене за руку в час ранковий
Матуся привела у клас

Навчилась в школі я читати.
Я знала: радість ця прийде
І мрія «Кобзаря» придбати
Здійснилась. У чарівний світ веде.

Шевченко завжди поруч з нами,
Бо вірив в щастя всіх людей
І вільні зараз я, бабуся, мама
Багато є і ще таких сімей.

Тепер «Кобзар» - моя настільна книга
Читаю вірші, плачу і сміюсь
Розтануть біди, як на річці крига
Я вірю в це, бо у Шевченка вчусь.

Душа – собор

Я душу хочу мати щиру,
Щоб іншим радість передати
Я хочу вірності, добра і миру,
Багате серце хочу мати

Дай сили й волі ти для мене, Боже,
Навчи боротися зі злом,
Щоб знала: помилок робить негоже,
А жити, в ногу йти з добром

Обведу поглядом я, зором
Церкви й монастирі святі.
Пишатись буду я собором,
Хоч бачу: люди в нас не ті.

Не всякий вірить у святе,
Не кожному дано молитись,
Та пам'ятати мусимо ми те –
Не пізно буде нам тепер учитись.

Шейко Ірина

учениця 9-Б класу Ярмолинецького НВК

Моя Вкраїна

Мій рідний край, моя земля,
Для мене ти – найкраща
Ліси, поля, степи й моря –
Це все Вкраїна наша.

Глянеш навколо – все цвіте:
Квітник, шитий барвінком,
Калина за вікном росте,
Голівки пестить чорнобривкам.

Ген вдалині, там, де луги,
Срібляста в'ється річка,
Верби схилились до води
Й шепочуть казку вічну.

Усе чарує навкруги,
Душа радіє щастям.
Це велич української ходи
Твої Вкраїно, і краса й багатство

Твої скарби і чарівна краса –
Це твір людей, природи.
Безсмертне Слово Кобзаря -
Талант твого народу

ЗМІСТ

Барвистий світ дитячої поезії	3
Беляєва Алла	4
Белінська Маріна	6
Гапчук Анастасія	7
Дзісько Юлія	8
Живилю Вікторія	10
Міщинська Анастасія	12
Леньо Сергій.....	13
Сорокіна Мар'яна	15
Сторожук Ірина.....	16
Шад Джаміла.....	17
Шейко Ірина	19

В гостях у первоцвітів поет М. Мачківський
та заст. директора обласного літературного музею Т. Міцінська

Поет М. Коваль в гостях у первоцвітів

Поетеса Ж. Оліник читає свій вірш

Поетична година «Земле Шевченкова, земле Франкова,
рідна моя соловейкова мова»

В гостях у первоцвітів поетеси А. Гуменюк та К. Бучуляк

Свої поезії читають члени клубу «Первоцвіт»

